

Но която употребява всичко това за да страда... и за да мрази. Какъв е животът ми? какво е бъдущето ми? Живот ми е съзнанието на сиромашийата ми, което непрестанно става по-люто поради раскошността която гледамъ около си; а бъдущност за мене, това дѣто да желѣѣ, това дѣто да оплаквамъ нѣкога си горко този мой днешенъ рабскій животъ, ако и да имамъ отвращение отъ него. Споменихте, господине, младостта, умътъ и дарованіята ми по ето че азъ бихъ желала едно дарованіе само да имамъ, да събирамъ камъни на пѣтищата! тогазъ щѣхъ да бѣдѣ по-честита! И тъй, имамъ дарованіе да прѣминѣ най-доброто врѣме на животътъ си въ това, дѣто да украсявамъ съ тѣхъ другѣ жени, за да стане тя по-хубавица, по-достолюбезна, и по-дерзка! и като прѣподамъ най-чистѣтъ си кръвъ въ жилытъ на онѣзи куклѣ, тя да ся сподоби съ честитъ съпругъ и да ся наслаждава на всички-тъ добрини въ свѣтътъ, а пакъ азъ сама, оста-рѣла, оставена отъ всички да идѣ да умрѣ въ нѣкой ъгълъ Какво съмъ сторила, на Бога та мя е тъй осѣдилъ? По какво ся тѣ по-добры отъ мене? Ако съмъ зла, то съмъ таквазъ защото мя е злочестината наранила, защото неправдата е зачернила душата ми родила съмъ ся както и тѣ, а може и по добръ и родена съмъ да съмъ добра, привѣтлива, чело-вѣколюбива. О Боже мой. Благодареніята